

[Industriministeren]

Hr. Nyrup Rasmussen rejste spørgsmålet, om de kommunale selskaber ikke var berørt. Nej, de er netop ikke berørt i dette lovforslag, fordi det hverken var det, dagsordenen gik ud på, eller det, lovforslaget skulle løse. Lovforslaget skulle løse problemet om erhvervsudviklingsprojekter og ikke om de kommunale selskaber, som må løses andetsteds. Så vil jeg gerne anerkende, at det er fru Lone Dybkjær så til gengæld kommet med et lovforslag om, så det får vi lov at diskutere om lidt.

Med hensyn til hr. Tommy Dinesens ord om den ideologiske debat vil jeg godt have lov at henvise til en pressemeddelelse udsendt fra SF's pressetjeneste i dag og så blot sætte et spørgsmålstegn ved, hvem det er, der fører ideologisk debat her, hvor man mener, at jeg skulle være sidestillet med en sovjetisk kommissær, idet vi åbenbart mener, at for det private erhvervsliv gælder det, at alt er tilladt, hvorimod det for den offentlige servicesektor gælder, at alt er forbudt. Og det skulle være lig med de principper, der har kørt i Sovjetunionen. Jeg kan ikke helt genkende det fra det sovjetiske partisystem, men det hører måske mere hjemme i en anden ideologisk debat, som jeg heller ikke mener hører hjemme her. Men jeg vil gerne have lov at sætte et spørgsmålstegn ved, hvem der kører ideologisk debat i denne sammenhæng, og så sende den tilbage igen.

Til fru Lone Dybkjær vil jeg godt sige tak for de pæne bemærkninger om regeringens lovforslag. Vi har faktisk også tilstræbt at udfylde så meget som overhovedet muligt af det, vi var blevet bedt om at gøre. Samtidig har der også været henvist til Kommunernes Landsforening og dens holdning til det, og jeg har, som det også er bekendt, ført nogle samtaler med Kommunernes Landsforening og også fået en bekræftelse på, at vi faktisk har opfyldt det, der var baggrunden for forespørgslen i foråret, nemlig den 5-punkts-plan, som Kommunernes Landsforening bad om.

Samtidig vil jeg godt gøre opmærksom på – og det er ikke så meget til fru Lone Dybkjær, som det er til hr. Nyrup Rasmussen og andre – at kommunerne faktisk overhovedet ikke har bedt om, at man skal kunne yde finansiel støtte eller gå ind i enkeltvirksomheder eller have adgang til kommunal produktion. Man har hverken i det, man rejste i foråret, eller i den tilslut-

ning, der foreligger til regeringens forslag nu, overhovedet rejst det problem. Det er slet ikke et ønske fra kommunerne at gå så langt som det.

Det er korrekt, at i tilslutningen har man bedt om at få de samme systemeksportregler som staten, og det har man fået, og det har man anerkendt.

Så har man sagt, at det da godt kan være, at der skal ske nogle justeringer dér, men stadig væk under forudsætning af, at man ikke skal kunne gå ind i produktion eller i enkeltvirksomheder. Så der er altså en lidt anden tolkning af det.

De øvrige ordførere har stort set været positive, men også med nogle bemærkninger, som jeg mener mere hører hjemme under udvalgsbehandlingen. Så jeg vil begrænse mig til disse bemærkninger.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Hr. Arne Melchior indlæg gør det nødvendigt for mig at komme med et par enkelte kommentarer.

Hr. Arne Melchior holdt en tale om et hus, der var bygget af mursten, der ikke var der, og af mørtel, der ikke var der, og da der kom nogle folk ind i det hus, så var huset der måske ikke. Derfor er det bedst at sige om hr. Arne Melchior indlæg, at det var nok et indlæg, der slet ikke blev holdt. For man kan jo godt forholde sig til det, der egentlig er gældende ret, til det, Folketinget har vedtaget af love, til det, der står i grundloven, til det, domstolene dømmer efter, og det kan være, at domstolene – byretter, landsretter og Højesteret – dømmer på et grundlag, der er eksisterende, så længe det ikke er antastet af Folketinget. I grundlovens § 82 er det anført, at de kommunale anliggender reguleres gennem lovgivningen under statens tilsyn. Det er altså i grundloven, det står, at der kræves lovgivning omkring det, kommuner må og ikke må under statens tilsyn.

Se, det er almindeligt anerkendt ved de retslige instanser – det er altså byret, landsret og Højesteret – og det anerkendes af Folketinget og forhåbentlig af medlemmerne i almindelighed, at det, der hedder lovgivningen, kan bestå af to forhold, dels den skrevne ret og dels det, der hedder uskrevne retsregler. Den skrevne ret er det, Folketinget vedtager i lovgivningen, det er det, der munder ud i skriftlig lov og i